

Moomin-keiju

ja kadonneet
taikasiiivet

2020

Noomi-keiju heräsi aamulla,
ja tunsu heti, että jotain
kummaa oli tapahtunut.

"Mistä kummasta tämä tunne mahtaa johtua,"
Noomi ihmetteli ja nousi vuoteestaan.

Noomi-keiju pyöri väkkäränä ympäri kotipesänsä
nähdäkseen mikä mahtoi olla vinossa. Mikään ei
kuitenkaan näyttänyt muuttuneen. Niinpä hän päätti
nousta siivilleen ja lennähtää katsomaan
ympärilleen vähän ylempää. Mutta mitä kummaa!
Noomin pienet jalat eivät nousseetkaan pesän
pohjalta mihinkään.

"Minun siipeni!" Noomi huudahti. "Ne ovat
kadonneet!"

Noomi ei voinut ymmärtää, mihin siivet
olivat joutuneet. Vastahan hän eilen oli
lennellyt ympäri metsää leikkimässä
piilosta ystäviensä kanssa.

Noomi kapusi alas pesästään katsomaan, olivatko siivet vahingossa joutuneet pesän ulkopuolelle. Siipiä ei näkynyt, mutta Kettu Moilanen oli siellä suorittamassa aamuvoimisteluaan.

"Hei Moilanen! Oletko sinä nähnyt minun siipiäni? Ne ovat kadonneet!"

Noomi kysyi. Kettu Moilanen oikaisi itsensä venytyksestään.

"Jaa, nehän ne tietysti olivat! Jokin suuri ja erikoinen perhonen lepatti ohitseni, kun olin jumppaamassa häntääni. Sinun siipesihän siinä taisivatkin lennellä!"

"Voi, mihinköhän ne ovat matkalla? Minulla on jo nyt ikävä siipiäni!"

Noomi huokaisi.

"En tiedä, mutta ne lensivät niityn suuntaan.

Tule, mennään yhdessä etsimään!

Eivät ne varmasti kauas ole ilman sinua lentäneet," sanoi Kettu Moilanen.

Noomi-keiju ja Kettu Moilanen tulivat niitylle. Siipiä ei näkynyt, mutta Roosa-kissa oli niityllä solmimassa kukkaseppelettä.

“Hei Roosa! Oletko sinä nähnyt minun siipiäni?”
Noomi kysyi.

“Mau sentään, olenpa tosiaan tainnut nähdä! Jokin suuren ja kimaltavan perhosen näköinen lenteli ohitseni vähän aikaa sitten. Sinun siipesihän siinä taisivatkin liihotella! Ne pudottivat mennessään minulle lisää kukkia seppeleeseeni.” Roosa-kissa sanoi ja asetti seppeleen päähänsä.

“Kuulostaa ihan minun siiviltäni!” Noomi ilahtui.
“Mihinköhän ne mahtavat olla matkalla?”

Noomi-keiju, Kettu Moilanen ja Roosa-kissa tulivat lammen rantaan. Siipiä ei näkynyt, mutta Anka Vankkanen oli lammella harjoittelemassa uimahyppynumeroansa.

"Hei Anka Vankkanen!" huusi Noomi ponnauslaudalla hyppivälle ankalle. "Oletko sinä nähnyt minun siipiäni?"

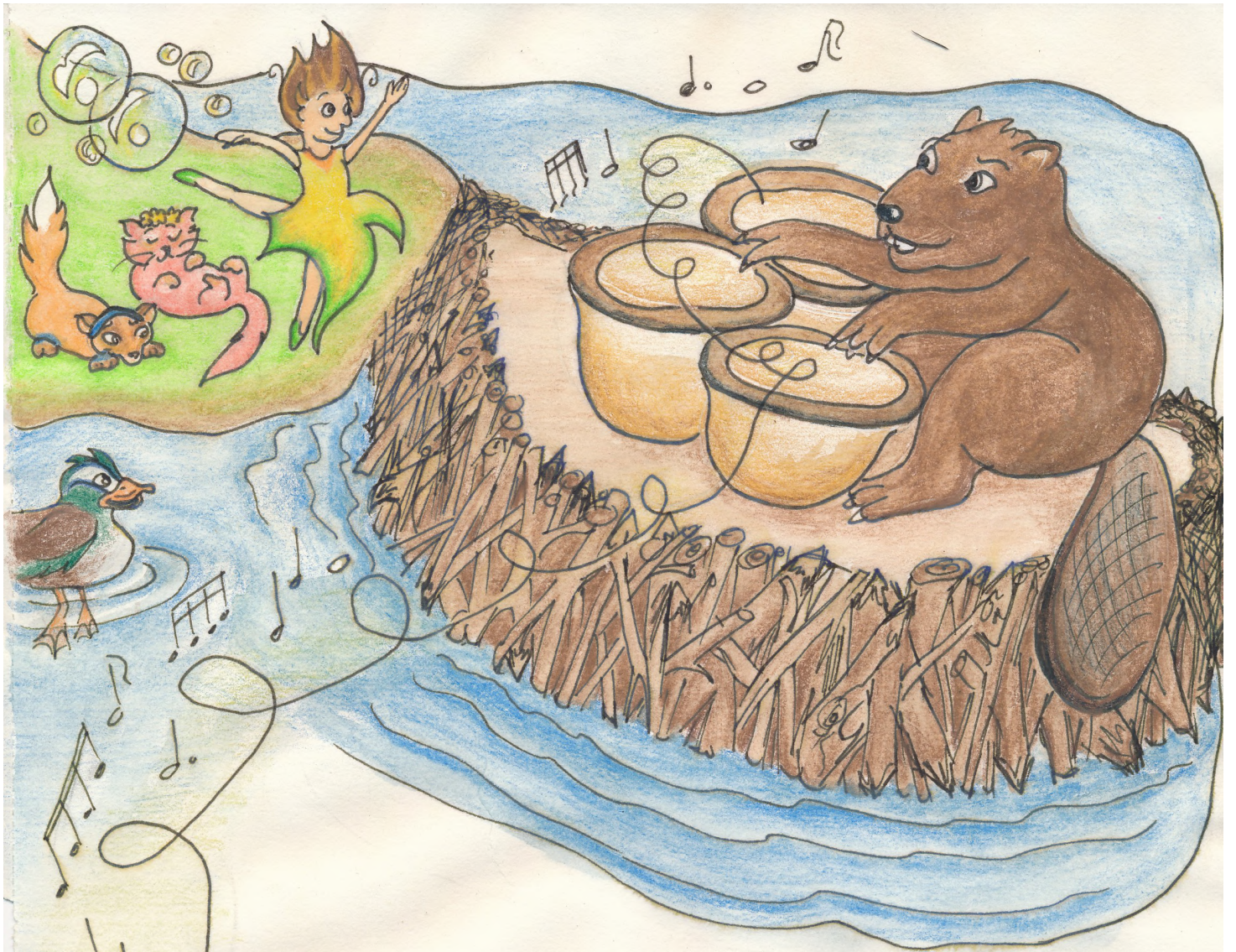
Anka Vankkanen ponkasi korkealle ja pyöräytti ilmassa voltin ennen kuin sukelsi molskahtaen pinnan alle.

"Kvaakati kvaak kvaak!" hän vaakkui pintaan tultuaan. "Olenpa tosiaan tainnut nähdä! Jokin suuri ja kimaltava lenteli tästä ohi vähän aikaa sitten. Se heilautti ponnauslautaankin niin että tipahdin, mutta sain tehtyä aivan mukiinmenevän voltin. Sinun siipesihän siinä taisivatkin lennellä."

"Jaa, kuulostaa ihan siipieni tapaiselta," tuumi Noomi. "Mihinköhän ne mahtavat olla matkalla?"

"En tiedä, mutta padolle päin ne lensivät. Tulkaa, mennään yhdessä etsimään! Eivät ne varmasti kauas ole ilman sinua lentäneet," sanoi Anka Vankkanen.

Noomi-keiju, Kettu Moilanen, Roosa-kissa ja Anikka Vankkanen tulivat padolle. Siipiä ei näkynyt, mutta Mauno Majava oli padolla soittamassa bongorumpuja.

"Hei Mauno! Oletko sinä nähnyt minun siipiäni?" Noomi kysyi.

Mauno Majava lopetti rummuttamisen.

"Jaa, olenpa tosiaan tainnut nähdä! Jokin suuren ja kimaltavan perhosen näköinen lensi tästä ohi vähän aikaa sitten. Sinun siipesihän siinä taisivat lennellä! Sain niiden lentorytmistä idean ihan uuteen rumputeokseen, kuunnelkaapas tätä!" Mauno sanoi ja soitti käpälillään ja hännällään svengaavan rumpusoolon.

"Oi, tuo kuulostaa ihan minun siiviltäni!" Noomi riemastui.
"Mihinköhän ne mahtavat olla matkalla?"

"En tiedä, mutta ne lensivät tuonne koivikon suuntaan.
Tulkaa, mennään yhdessä etsimään!
Eivät ne varmasti kauas ole ilman sinua lentäneet,"
Mauno Majava sanoi.

Noomi-keiju,
Kettu Moilanen,
Roosa-kissa,
Ankka Vankkanen
ja Mauno Majava
tulivat koivikon laitaan.

Siipiä ei näkynyt, mutta
Anselmi Kirahvi oli koivikossa
bongaamassa lintuja.
Se oli venyttänyt pitkän kaulansa
puiden latvojen tasalle
ja tähyili kiikareillaan kaukaisuuteen.

"Hohoi Anselmi!
Oletko sinä nähnyt minun siipiäni?"
Noomi huhui kirahville korkeuksiin.

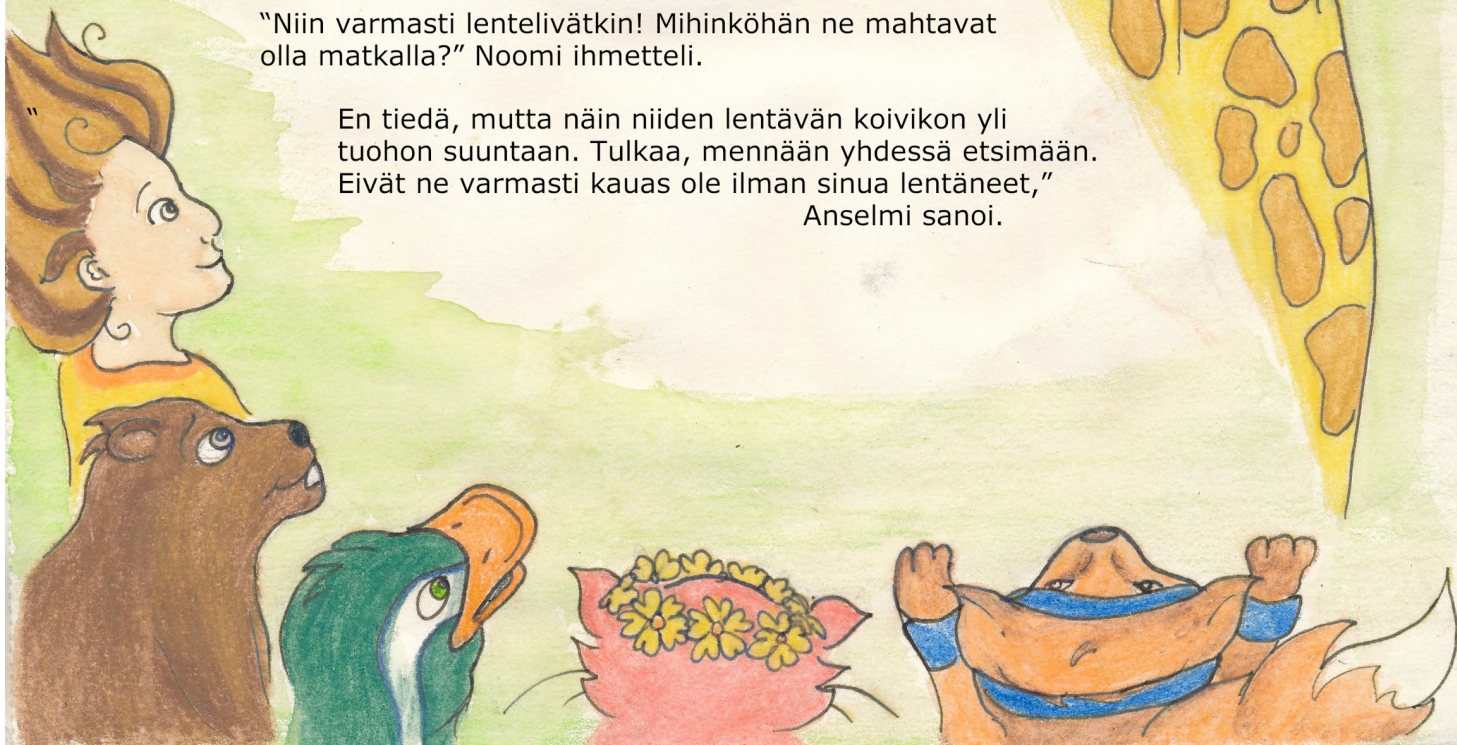
Anselmi Kirahvi havahtui kiikaroinnistaan
ja käänsi kaulansa Noomia
ja hänen ystäviään kohti.

"Oo, ankka bongattu!" Anselmi innostui
Ankka Vankkasen nähtyään ja teki heti merkinnän
bongausvihkoonsa.

"Ja Noomi-keiju! Olenpa tainnut tosiaan
nähdä siipesi! Jokin erikoinen, kimaltava lentäjä näkyi
kiikareissani vähän aikaa sitten. Lintukirjani ei tuntenut moista
olentoa, ja ehdin jo ajatella, että se on ihan tuntematon lintulaji.
Mutta sinun siipesihän ne taisivatkin siinä lennellä!"

"Niin varmasti lentelivätkin! Mihinköhän ne mahtavat
olla matkalla?" Noomi ihmetteli.

"En tiedä, mutta näin niiden lentävän koivikon yli
tuohon suuntaan. Tulkaa, mennään yhdessä etsimään.
Eivät ne varmasti kauas ole ilman sinua lentäneet,"
Anselmi sanoi.

Noomi-keiju, Kettu Moilanen, Roosa-kissa, Anikka Vankkanen, Mauno Majava ja Anselmi Kirahvi tulivat koivikon toiseen laitaan.

"Ei mutta, tuossahan on haltiakummieni maja!" Noomi huomasi. "Tietäisivätköhän he, missä minun siipeni ovat?"

Majan takaa puutarhasta kuului puhetta. Noomi ystävineen riensi puutarhaan. Sieltä löytyivätkin Noomin molemmat haltiakummit, ja heidän seurassaan lepattelivät ihmeelliset, kimmeltävät siivet.

"No mutta Noomi-keijuhan se siinä! Onpa mukavaa että tulit! Olimme juuri lähdössä luoksesi tuomaan vähän sinulle kuuluvia asioita," kummi Lummitus sanoi ilahduneena.

Mutta siivet ja Noomi-keiju mahtoivat olla vieläkin ilahduneempia. Siivet intoutuivat villiin tanssiin Noomi-keijun huomattuaan, ja lehahtivat sitten paikoilleen Noomin selkään. Noomi nauro i hastuneena, ja teki heti muutaman voltin ilmassa saatuaan siipensä vihdoin takaisin. Se lensi pari kertaa Anselmi Kirahvin kaulan ympäri ja kiepsahti kutittamaan Roosa-kissaa hänestä.

"Hei kummit! Onpa hauskaa, että siipeni löysivät teidän luoksenne, ja kylläpä tuntuu hyvältä saada ne takaisin paikoilleen!" Noomi riemuitsi.

"No niin varmasti tuntuu! Sinun siipesikin ehtivät jo kaivata sinua. Ne vain aavistivat jotain jännittävää heti aamusta, eivätkä millään malttaneet enää pysyä poissa täältä," kummi Jummitus sanoi.

Silloin
Noomi-keijun katse
kiinnittyi haltiakummien
vieressä olevaan pöytään.
Sen päällä oli säkenöivä,
kimmeltävä ja ihmeellistä
valoa hohtava sauva,
joka tuntui nyt vetävän Noomia
vastustamattomasti puoleensa.
Noomin ystävätkin huomasivat
pöydällä olevan esineen.

"Oi sentään!" huudahti Kettu Moilanen.
"Sehän on ihka oikea keijun taikasauva!
Enpä ole nähnyt tuollaista pitkään aikaan!"

"Sitä se todellakin on," sanoi kummi
Jummitus. "Ja se on sinun taikasauvasi,
Noomi!"

"Saimme sen tänä aamuna viimein loihdittua
valmiiksi, ja siipesi huomasivat heti, että nyt
se on valmistunut," jatkoi kummi Lummitus.

"Minunko? Ihanko todella?" Noomi
hämmästyi. "Voi ihmeellisyyttä!"

Noomi otti taikasauvan varovasti käteensä.
Siitä levisi ihmeellistä lämpöä. Noomi
tunsi heti, että juuri tämä oli hänen
taikasauvansa, jolla hän tulisi
tekemään vielä paljon
hauskoja keijuiluja.

"Kokeilehan ihmeessä jotain. Mieti vain kovasti, mitä haluat tapahtuvan," kannusti kummi Jummitus.

Noomi ajatteli. Hän ajatteli ystäviään, ja hauskanpitoa, ja iloisia juhlia, ja ilmapalloja, ja syntymäpäivähattuja, ja suuria täytekakkuja. Pian taikasauvasta levisi kimaltavaa keijupölyä ympäri puutarhaa, ja yhtäkkiä puutarha oli täynnä ilmapalloja ja serpentiiniä, pöytä oli katettu täyteen juhlaherkkuja, ja kaikilla oli päässään iloisen väriset juhlahatut.

"Huraa Noomi-keiju, melkoiset keijujuhlat!" huudahti Mauno Majava. "Nyt juhlietaan Noomin löytyneitä siipiä ja uutta taikasauvaa!"

Ja niin he tekivät. Kaikki söivät vatsansa täyteen herkkuja. Anka Vankkanen esitti uimahyppyjä haltiakummien pesusaaviin, ja Mauno Majava säesti bongorummulla. Anselmi Kirahvi käänsi kaulansa liukumäeksi, jota pitkin muut saivat laskea. Kaikilla oli huikean hauskaa Noomin taikomassa keijujuhlassa. Ja se oli vasta alkua Noomi-keijun, siipien ja taikasauvan keijuseikkailuille.

Mitä tapahtui taikasiiville?

Entä mitä muuta keijut osaavat?

Noomi-keijun seikkailu johdattaa meidät
taianomaisen maailman läpi, jossa
apunamme ovat eläinystävät!

Lopussa ystävyys ja sinnikkyys palkitaan!